

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

06 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, în cauza penală privind-l pe

Belibov Serghei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 13.04.2016 – 04.07.2017 (prima instanță);
2. 18.09.2017 – 01.11.2017 (instanța de apel);
3. 22.12.2017 – 06.03.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 iulie 2017, Belibov Serghei a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, Belibov Serghei a fost învinuit că, acționând intenționat și având scopul provocării de suferințe fizice și psihice, precum și de leziuni corporale tatălui său Belibov Teodor, împreună cu care domiciliază în s. xxxxxx, în procesul unui conflict iscat în familie, la 02 martie 2016, aproximativ ora 18:00, aflându-se la domiciliul în s. xxxx, r. xxxxx, și fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, l-a agresat fizic pe tatăl său, amenințându-l cu cauzarea leziunilor corporale cu aplicarea unui cuțit, prin ce i-a cauzat tatălui său Belibov Teodor, dureri fizice și suferințe psihice.

Prima instanță a indicat că de către organul de urmărire penală acțiunile lui Belibov Serghei au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, - acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de către un membru al familiei împotriva

altui membru al familiei, acțiuni care au provocat suferință fizică soldată cu suferință psihică.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r- lui Rezina, Bernaz Ion, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Belibov Serghei să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- prima instanță a ignorat faptul că vinovăția inculpatului Belibov Serghei de comiterea infracțiunii a fost demonstrată integral prin declarațiile părții vătămate Belibov Teodor, declarațiile martorului Belibov Ludmila, plângerea lui Belibov Teodor, anunțul telefonic din data de 02 martie 2016, procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 05 martie 2016, procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 18 martie 2016, dar și corpul delict anexat la materialele cauzei penale;

- vinovăția inculpatului Belibov Serghei a fost demonstrată integral prin probele administrate, și astfel, urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificată infracțiunea de violență în familie, art. 201¹ alin. (1) Cod penal, și potrivit normelor Legii nr. 45-XVI din 01 martie 2007, cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală, și art. 10 alin. (2) Cod penal, inculpatul Belibov Serghei urma să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, infracțiune în vigoare la momentul adoptării sentinței, cu aplicarea prevederilor art. 10 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea a unei pedepse în baza legii vechi, art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prin ce nu se agravează situația inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, lipsind temeiuri de casare a sentinței.

Mai mult, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate

prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, călăuzindu-se de Lege, just a conchis în privința achitării inculpatului Belibov Serghei de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a menționat că probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința primei instanței și a instanței de apel nu confirmă faptul existenței în acțiunile lui Belibov Serghei a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că întreaga învinuire este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate Belibov Teodor, care nu au fost confirmate prin alte probe, iar declarațiile părții vătămate din ședința primei instanțe se contrazic cu declarațiile acestuia din ședința instanței de apel.

Mai mult, instanța de apel a atestat că procurorul la etapa judecării cauzei în instanța de apel a făcut referire și a pledat pentru cercetarea doar a acelorași declarații și probe scrise, care au servit obiectul examinării și analizei de către prima instanță, care a ajuns la concluzia de achitare, fără a fi prezentate la etapa verificării probatoriului de către instanța de apel a altor probe noi, care ar demonstra cu vehemență existența în acțiunile lui Belibov Serghei a elementelor constitutive ale infracțiunii de violență în familie, astfel, instanța de apel a conchis că organul de urmărire penală în acest caz a acționat unilateral și neobiectiv, neadministrând suficiente probe, neefectuând întreg ansamblul de acțiuni procesuale, care să demonstreze existența elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui Belibov Serghei.

Subsidiar, instanța de apel a determinat că organul de urmărire penală a înaintat învinuirea lui Belibov Serghei, axându-se în cea mai mare parte pe declarațiile părții vătămate, care însă nu coroborează cu celelalte probe administrate în cursul urmăririi penale, cu atât mai mult acestea sunt contrazise de alte probe, nemijlocit declarații ale martorilor, cât și alte acte ale acțiunilor procesuale efectuate la caz.

De altfel, s-a notat că organul de urmărire penală având obligația de drept de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului, a mers pe o cale greșită, orientând în acest sens întreg probatoriul, neînălăturând divergențele în declarațiile părții vătămate, cât și ale martorilor, fără a administra suficiente probe în confirmarea circumstanțelor invocate de partea vătămată Belibov Teodor.

Astfel, instanța de apel a relatat că efectuarea unei anchete ineficiente afectează grav dreptul părților asupra unui proces echitabil, consacrat de art. 6 CEDO, iar nemijlocit la caz atrage pronunțarea unui act judecătoresc de achitare,

act pronunțat absolut legal și just de către prima instanță, soluție care în viziunea instanței de apel este corectă și corespunzătoare stării de fapt constatate la caz.

În continuare, instanța de apel a stabilit că în speță nu s-a reținut prezența obiectului juridic a infracțiunii, deoarece partea vătămată Belibov Teodor, deși a relatat în cursul cercetării judecătorești în prima instanță și cea de apel, că fiul său, Belibov Serghei, venind acasă și fiind în stare de ebrietate, a cerut de mâncare, la ce partea vătămată a fost persoana care i-a răspuns să plece să mănânce acolo unde a fost toată ziua, fapt care în opinia instanței de apel a reflectat din start intenția părții vătămate de inițiere a conflictului, fapt ce a fost confirmat și de către inculpat.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate, Belibov Teodor, precum că s-ar fi speriat și ar fi fugit din ogradă în drum, de vreme ce aceste declarații nu sunt susținute de careva probe, de altfel martorul, Belibov Parascovia, care este și mama inculpatului și soția părții vătămate a refuzat să depună mărturii împotriva fiului său, însă instanța de apel a reținut că martorul Belibov Ludmila, a indicat în ședința de judecată că atunci când venea acasă de la serviciu, la răscruce era poliția, ulterior de la poliție și de la pătimitul Belibov Teodor, a aflat că Belibov Serghei ar fi sărit cu cuțitul la partea vătămată, însă martorul nu a comunicat și nu a menționat că l-ar fi văzut pe Belibov Teodor să alerge.

În acest context, instanța de apel a atestat că nu pot fi reținute drept veridice declarațiile părții vătămate Belibov Teodor, în situația în care nu sunt susținute de alte probe și nu demonstrează ca acestuia i s-ar fi cauzat careva suferințe psihice așa cum afirmă ultimul, mai mult ca atât că Belibov Serghei a comunicat că cu tatăl său este în relații ostile, și ultimul ar putea să spună minciuni.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că nu s-a confirmat nici obiectul material al infracțiunii, deoarece nici la urmărirea penală și nici în prima instanță nu a fost dispusă efectuarea unei expertize medico-legale, pentru a stabili prezența sau lipsa leziunilor corporale la partea vătămată Belibov Teodor, care a refuzat să fie supus examinării medico-legale, deși la 05 martie 2016 șeful de Post al Inspectoratului de Poliție Rezina, a eliberat îndreptarea sub nr. 130, pe numele lui Belibov Teodor, către medicul legist al r. Rezina, însă un raport de expertiză medico-legală așa și nu a fost efectuat.

Totodată, instanța de apel a conchis că nu a fost demonstrată nici prezența laturii obiective, deoarece în cadrul procesului judiciar nu și-a găsit confirmare faptul că Belibov Serghei ar fi admis și ar fi manifestat o careva violență de formă fizică sau verbală, mai mult, însuși partea vătămată Belibov Teodor a indicat că conflictul s-a iscat în rezultatul faptului că i-a spus feciorului său Belibov Serghei,

să plece să mănânce acolo unde a fost și a lucrat, însă acesta nu a indicat că ar fi fost agresat verbal de către Belibov Serghei.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că nu s-au adeverit nici pretensele urmări prejudiciabile, sub formă de suferințe psihice, sau prejudiciu moral, în situația în care nu și-a găsit confirmare faptul agresării de către Belibov Serghei a părții vătămate Belibov Teodor, de altfel s-a indicat la acest capitol că învinuirea înaintată este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate și alte probe în acest sens nu au fost administrate.

În continuare, instanța de apel a precizat că nu a fost confirmat nici faptul că Belibov Serghei ar fi folosit cuțitul pentru amenințarea lui Belibov Teodor, din moment ce partea vătămată a menționat că inculpatul Belibov Serghei a luat cuțitul în mână și i-a spus „*stai că-ți arăt eu*”, însă inculpatul Belibov Serghei a infirmat faptul dat, menționând că a văzut cuțitul pe masă, dar nu l-a luat.

Instanța de apel a indicat că conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05 martie 2016, la domiciliul lui Belibov Teodor, s-a ridicat un cuțit de bucătărie cu mâner din masă plastică de culoare neagră cu alb, care a fost împachetat într-o pungă de polietilenă de culoare galbenă, cusut și sigilat cu sigiliul „*pentru pachete*”, al Inspectoratului de Poliție Rezina, însă faptul depistării cuțitului dat, nu poate constitui temei de a considera ca fiind dovedit că acesta a fost utilizat de către Belibov Serghei pentru amenințarea cu aplicarea lui în privința părții vătămate Belibov Teodor, or, în acest sens, organul de urmărire penală deși urma în mod obligatoriu să dispună efectuarea unei expertize dactiloscopice, pentru a verifica prezența pe el a urmelor digitale ale lui Belibov Serghei nu a făcut acest lucru, nefiind constatat nici dacă anume acest cuțit, se pretinde că ar fi fost folosit de către Belibov Serghei la comiterea infracțiunii.

Subsidiar, s-a menționat că deși martorul audiat în cadrul ședinței primei instanțe, cât și din instanța de apel, Belibov Ludmila a susținut că în data de 02 martie 2016, la ora 17.00, când se întorcea acasă, a văzut poliția, iar din spusele colaboratorilor de poliție, între Belibov Serghei și Belibov Teodor a avut loc o ceartă și că Belibov Serghei l-ar fi amenințat pe partea vătămată cu un cuțit, însă martorul a susținut acest fapt doar din cele auzite personal de la Belibov Teodor, cât și de la colaboratorii de poliție.

În același sens, instanța de apel a relatat că martorul Belibov Ludmila a susținut că colaboratorii de poliție căutau martori pentru a-i audia și au chemat-o pe ea, din care considerent instanța de apel a conchis că organul de urmărire penală, neavând careva probe incontestabile și directe, a recurs la audierea unui martor, declarațiile căruia au fost puse la îndoială, fiind bazate în cea mai mare

parte pe cele auzite de la partea vătămată Belibov Teodor, și colaboratorii de poliție.

În viziunea instanței de apel nu a fost dovedită nici legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, din moment ce acțiunea prejudiciabilă nu și-a găsit confirmare pe parcursul cercetării judecătorești, probatoriul administrat la caz fiind foarte vag și formal, bazat doar pe declarațiile părții vătămate, și fără a se adeveri nici prezența de careva urmări prejudiciabile, așa cum invocă acuzarea.

La acest capitol, instanța de apel a relatat că fiind audiat în ședința instanței de apel partea vătămată Belibov Teodor, s-a contrazis în declarațiile făcute în cadrul ședinței primei instanță, menționând că nu a existat pericolul real ca dânsul să fie lovit de către Belibov Serghei cu cuțitul, fapt care exclude existența faptei prejudiciabile.

Astfel, instanța de apel a menționat că nu au survenit urmări prejudiciabile în acest caz, nefiind constatate leziuni corporale la partea vătămată Belibov Teodor, nefiind identificate nici prejudicii de ordin moral și psihologic, iar faptul invocat de acesta, că s-ar fi speriat, a fost inventat de către partea vătămată.

Mai mult, instanța de apel a atestat că nu s-a constatat nici existența intenției directe în acțiunile lui Belibov Serghei, deoarece însuși partea vătămată Belibov Teodor a menționat că întreg conflictul s-a iscat din cauza că Belibov Serghei a cerut mâncare, la ce i-a răspuns să meargă să mănânce unde a lucrat, la ce Belibov Serghei a plecat.

Instanța de apel a reținut ca fiind formal argumentul procurorului, precum că vina inculpatului Belibov Serghei a fost demonstrată integral prin probele administrate, și astfel, urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificată infracțiunea de violență în familie, art. 201¹ alin. (1) Codul penal, și potrivit normelor Legii nr. 45-XVI din 01 martie 2007, cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală, și art. 10 alin. (2) Cod penal, inculpatul Belibov Serghei urma să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, infracțiune în vigoare la momentul adoptării sentinței, cu aplicarea prevederilor art. 10 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă în baza legii vechi, art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prin ce în nici un mod nu se agravează situația inculpatului, deoarece la momentul comiterii faptei infracționale incriminate lui Belibov Serghei, dispozițiile art. 201¹ alin. (1) Cod

penal, prevedeau sancționarea persoanei pentru „*violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, precum și prejudiciu material și moral*”.

În acest sens, instanța de apel a motivat că la moment norma de sancționare a art. 201¹ alin. (1) Cod penal, conține alte elemente constitutive, care însă nu pot fi incriminate lui Belibov Serghei, atât timp cât acțiunile incriminate acestuia se pretinde că s-au manifestat într-un alt mod, iar în rezultatul modificărilor nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, astfel că aceasta nu corespunde normei penale în vigoare la momentul actual.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apelantului, precum că sentința primei instanțe nu este una motivată, legală și întemeiată, menționând că considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a mai indicat că din conținutul hotărârii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de achitare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, procurorul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- prima instanță la deliberarea sentinței de achitare cât și cea de apel, menținând o hotărâre neîntemeiată, nu au analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare, dându-le o apreciere contrară probelor acumulate și cercetate în instanța de judecată și care nu corespund stării de fapt stabilite de către organul de urmărire penală;
- instanța de apel în motivarea soluției, a luat partea inculpatului, care atât în cadrul urmăririi penale, atât și cercetării judecătorești în prima instanță a dat declarații contradictorii, având scopul evitării răspunderii penale;

- probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată, demonstrează incontestabil vinovăția lui Belibov Serghei în comiterea infracțiunii incriminate;

- declarațiile inculpatului Belibov Serghei conțin divergențe, care nu au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător de către ambele instanțe, adică urmau a fi apreciate critic, date cu scop de a evita răspunderea penală, respectiv în cazul dat partea vătămată care este tatăl inculpatului și-a modificat depozițiile întru apărarea fiului, declarații care de către instanțe nu s-au apreciat corect;

- în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe care dovedesc vinovăția inculpatului, deoarece au fost acumulate de către organul de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual penale. Or, cumulul de probe prezentate în cadrul cercetării judecătorești de către partea acuzării dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și nu contravin prevederilor art. 93, 94 Cod de procedură penală, iar nulitatea lor nu a fost invocată conform art. 251 Cod de procedură penală;

- instanța de apel n-a îndeplinit nici cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală, n-a soluționat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de procuror, dar neîntemeiat a menținut o sentință ilegală.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta

reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și că fapeti săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiurilor de recurs invocate, Colegiul penal lărgit constată că în speță se confirmă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În acest context, Colegiul penal face referire la modificările efectuate în art. 201¹ Cod penal prin legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, prin care dispoziția art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a fost modificată, și în prezent este considerată infracțiune de violență în familie acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:

a) *maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;*

b) *izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei;*

c) *privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

Adică, latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie se exprimă prin cele trei modalități normative alternative, evidențiate supra, fiind excluse urmările prejudiciabile cauzate părților vătămate, „*suferințe fizice și suferințe psihice*”, prevăzute anterior de dispoziția art. 201¹ Cod penal, din redacția legii nr. 167 din 09.07.2010.

Astfel, se reține că potrivit rechizitoriului (f.d. 56), Belibov Serghei a fost învinuit în aceea că, acționând intenționat și având scopul provocării de suferințe fizice și psihice, precum și de leziuni corporale tatălui său Belibov Teodor, împreună cu care domiciliază în s. xxxx, r. xxxxx, în procesul unui conflict iscat în familie, la 02 martie 2016, aproximativ ora 18:00, aflându-se la domiciliul în s. xxxx, r. xxxxx, și fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, l-a agresat fizic pe tatăl său, amenințându-l cu cauzarea leziunilor corporale cu aplicarea unui cuțit, prin ce *i-a cauzat tatălui său Belibov Teodor, dureri fizice și suferințe psihice.*

În drept, faptele inculpatului au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, - acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de către un membru al familiei împotriva altui membru al familiei, acțiuni care au provocat suferință fizică soldată cu suferință psihică.

În acest sens, din învinuirea înaintată și reieșind din statuările instanțelor de fond se evidențiază că, drept urmări prejudiciabile cauzate părților vătămate prin acțiunile inculpatului, au fost reținute la momentul comiterii faptei, *durerile fizice și suferințe psihice.*

Astfel, urmările prejudiciabile survenite în urma acțiunilor incriminate inculpatului Belibov Serghei, raportate la prevederile legale, în vigoare în prezent, nu au atins gradul de vătămare prevăzut de norma de incriminare (vătămare ușoară), după noile modificări ale art. 201¹ alin. (1) Cod penal, însă erau prevăzute anterior de dispoziția art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din redacția legii nr. 167 din 09.07.2010.

În consecință, se notează că acțiunile inculpatului Belibov Serghei manifestate prin provocarea durerilor fizice și suferințelor psihice părții vătămate nu se întrevăd în dispoziția art. 201¹ Cod penal, în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016.

Prin urmare, în aceste condiții prima instanță nu trebuia să pronunțe o sentință de achitare, soluție menținută greșit de instanța de apel, or, fapta inculpatului Belibov Serghei a fost săvârșită în momentul în care erau în vigoare prevederile art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010,

iar potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal lărgit mai invocă prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În baza celor expuse supra, rezultă în virtutea principiului retroactivității legii penale noi, că fapta inculpatului Belibov Serghei comisă la 02 martie 2016, încadrată de organul de urmărire penală în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a încetat să mai constituie o infracțiune la data de 16 septembrie 2016, deja după punerea acestuia sub învinuire la 12 aprilie 2016 (f.d. 45), fapt ce a generat astfel o circumstanță care exclude tragerea lui la răspunderea penală, de care urmau să țină cont instanțele de judecată.

Astfel, în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform deciziei Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție nr. 4-1ril-2/2017 din 30.11.2017, instanțele de judecată urmau să țină cont de faptul că dacă există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal și nu o sentință de achitare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că prima instanță, judecând cauza, neîntemeiat a statuat asupra soluției de achitare în privința lui Belibov Serghei de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, fără a ține cont de circumstanțele de fapt și de drept enumerate supra, iar eroarea admisă de prima instanță nu a fost corectată de către instanța de apel, care a menținut soluția greșită a acesteia, eroare de drept ce nu poate fi corectată de instanța de recurs, motiv din care urmează a fi admis apelul declarat de procuror, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

7. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor relevante indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea aprecierea convenită cu

argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să țină **cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei**, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu stabilită prin decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție nr. 4-1ril-2/2017 din 30.11.2017, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Belibov Serghei Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **05 aprilie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena